

Mál nr. 419/2013
M og
Vátryggingafélagið V v. Slysatryggingar launþega, L

Kona sem annaðist um ræstingar datt um vörubretti við útidyr þ. 11.4.2012

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 4.12.2013 ásamt fylgiskjöllum 1-10
2. Bréf V dags. 19.12.2013 ásamt fylgiskjöllum 1-4
3. Bréf lögmanns M dags. 13.1.2014.

Málsatvik.

M sá um ræstingar í starfsstöð L. M kom til vinnu sinnar þegar aðrir starfsmenn voru farnir heim. M segist hafa komið inn í húsnæðið og þurft að ganga þvert yfir myrkvað rými til þess að kveikja ljósið þegar hún datt um vörubretti sem skilið hafði verið eftir á gólfinu innan við útidyr og slasaðist. M krefst bóta úr slysatryggingu L hjá V. M segist hafa rætt við tvo starfsmenn L um atburðinn daginn eftir og þá segir M að rekstrarstjóri L sem staðsettur sé í öðru bæjarfélagi skammt frá hafi vitað af slysinu. M segir að ástæður þess að hún tilkynnti ekki strax um slysið hafi verið vegna þess að hún hafi talið að hún mundi jafna sig af áverkanum en það hafi ekki gerst. M vísar til þess að vinnuveitandi hafi greitt reikninga vegna læknishjálpar. M telur að hún hafi náð að sýna fram á að atvik hafi gerst með þeim hætti sem hún lýsir og verið stöðug í framburði sínum um tjónstílvikið.

Af hálfu V er því haldið fram að M hafi ekki átt neitt erindi inn á umrætt svæði þar sem hún segist hafa dottið um vörubretti. Þá segir V að það sé rangt að neyðarljós við inngang í húsið þar sem M segist hafa orðið fyrir slysinu hafi verið bilað. Þá segir V að það sé rangt að L hafi haft vitneskju um að maki M hafi sinnt vinnu fyrir M í tiltekinn tíma enda hafi M jafnan verið ein á staðnum við vinnu sína og yfirmenn M hafi því ekki getað vitað um þetta fyrirkomulag nema þeir væru upplýstir um það. Þá vísar V til að M hafi fyrst leitað til læknis þ. 11.5.2012 eða einum mánuði eftir atvikið, en L hafi ekki haft vitneskju um málið fyrr en um miðjan júlí 2012. V segir að L geti ekki staðfest að slys hafi orðið með þeim hætti sem M heldur fram og þó svo L hafi greitt læknskostnað fyrir M þá felist ekki í því viðurkenning á bótaskyldu. V bendir einnig á að engin vitni hafi verið að atvikinu og einkenni þau sem M lýsi verði tæpast rakin til falls. Þá segir V að L geti ekki staðfest að umrætt slys hafi átt sér stað og M beri sönnunarbyrðina fyrir því að atvik hafi orðið með þeim hætti sem hún lýsir, en V telur að ekki hafi verið sýnt fram á það af hálfu M að einkenni M í dag sé að rekja til atviks á vinnustað hennar.

Af hálfu M er áréttað að hún hafi aðeins einn lykil að því rými sem hún fór inn um og hefur lýst hvað var og því hafi hún ekki átt val um það hvar hún gekk inn á vinnustaðinn. Þá ítrekar M að neyðarljós við innganginn hafi verið bilað og því hafi hún ekki átt möguleika á að sjá vörubrettið. Þá vísar M til þess að L hafi ekki dregið neitt í efa þegar hann tilkynnti um slysið til Vinnueftirlitsins 13. 7.2012 og síðar til Sjúkratrygginga Íslands og tryggingafélags. Þá er á það bent varðandi slitgigt og áverka í hægri mjöðm að þar sé ekki um sjálfstætt mat M að ræða heldur bæklunarlæknis sem M hafi leitað til.

Álit.

M segist hafa orðið fyrir slysi á vinnustað þegar hún datt um vörubretti sem hafði verið skilið eftir í gangveginum. Engin samtímagögn eru til varðandi slysið. Þá liggur engin staðfesting fyrir um það að M hafi rætt við nokkurn á vinnustað sínum um slysið eða látið L vita af atvikinu fyrir en þ. 13. júlí 2012 eða þrem mánuðum eftir að umrætt atvik á að hafa átt sér stað. M leitaði ekki til læknis fyrir en 11.5.2012 mánuði eftir umræddan atburð. Miðað við framlögð gögn hefur M ekki getað rennt frekari stoðum undir frásögn sína af atvikinu en frásögn sjálfrar sín og síðari tíma læknisvottorð. Miðað við fyrirliggjandi gögn hefur M því ekki sýnt fram á með óyggjandi hætti, að hún hafi orðið fyrir því slysi sem hún byggir kröfu sína á eða aðstæður hafi verið með þeim hætti sem hún lýsir. M á því ekki rétt á bótum úr slysatryggingu L hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr slysatryggingu launþega L hjá V.

Reykjavík 28.1.2014.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.